ἰσονομίαν Δεσποτισμός, ὁ Λαὸς τῶν Ἀθηνῶν προσδιορίζει τὴν διάρκειαν τούτων τῶν νῦν ἐκλεχθέντων Δημογερόντων ῥητῶς ἐνιαύσιον· ἐπικυρεῖ καὶ διὰ τὸ μέλλον τὸν παλαιὸν τοπικὸν καὶ δίκαιον Νόμον, τοῦ νὰ ἐκλέγωνται κατ' ἔτος καὶ νὰ παρρησιάζονται εἰς τὴν Διοίκησιν νέοι Δημογέροντες, χαρακτηρισμένοι ὅμως μὲ πατριωτισμὸν καὶ μὲ τὴν πρὸς τοὺς νόμους εὐπείθειαν.

«Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος, τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ Μαρτίου μηνός.»

Η ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΣΥΡΙΓΞ ΤΗΣ ΜΑΓΧΗΣ

Ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀγγλίας ἀπέρριψε πάλιν πρό τινων ἡμερῶν διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας γομοσχέδιον, δι' οὗ ἐζητεῖτο ἡ ἄδεια πρὸς διόρυξιν τῆς περιλαλήτου καταστάσης ὑποβρυχίου σύριγγος τῆς Μάγχης. Οἱ Ἄγγλοι δὲν δύνανται νὰ κατανικήσωσι τοὺς πατριωτικοὺς φόβους, οὓς διεγείρει αὐτοῖς ἡ ἐπιχείρησις αὕτη, γνωσταὶ δὲ εἶνε αἱ περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς ἀρνητικαὶ γνωμοδοτήσεις τῶν ἐπισημοτάτων Ἄγγλων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν. Ἐν ἑνὶ τῶν σπουδαιοτέρων περιοδικῶν ὁ ναύαρχος Dunsany ἔγραφε περὶ τοῦ νέου τούτου *Δουρείου ἵππου*: «Τίς δύναται νὰ μᾶς βεβαιώσῃ ὅτι νύκτα τινὰ ὀλίγαι ἑκατοντάδες ἀνδρῶν ἐνόπλων, διὰ προδοσίας ἢ ἐξαπίνης ἐπιπίπτοντες, δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ καταλάβωσι τὸ Δοῦβρον, καὶ οὕτω νὰ γείνωσι κύριοι τῆς εἰσόδου τῆς σύριγγος, ματαιοῦντες πᾶσαν προετοιμασίαν ἡμῶν πρὸς ἀνατίναξιν αὐτῆς δι' ὑπονόμων;» Μάτην οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν ἐκτέλεσιν τῆς σύριγγος εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας τοῦ Βρετανοῦ ναυάρχου ἀντέταξαν ὅτι αἰφνιδία κατάληψις τῆς σύριγγος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γείνῃ, ἀλλὰ μόνον κατόπιν κηρύξεως πολέμου, καὶ ὅτι ἦτο ὕβρις πρὸς τὸ γαλλικὸν ἔθνος ἡ οὕτως ἀνυποστόλως ἐκφερομένη ὑπόνοια ὅτι ἠδύνατο νὰ προβῇ εἰς τοιαύτην βδελυρὰν ἐπιβουλὴν περιφρονοῦν καὶ τοὺς στοιχειωδεστάτους κανόνας τοῦ διεθνοῦς δικαίου. Τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀπαισιοδόξων κατίσχυσαν, καὶ ἡ ἐπιχείρησις ἐματαιώθη ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ τῆς ψήφου τοῦ Κοινοβουλίου. Τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν διάσημον Γάλλον οἰκονομολόγον κ. de Molinari ἵνα δημοσιεύσῃ ὀρθοτάτας τινὰς σκέψεις περὶ τοῦ ἔργου ἐκείνου. Ὁ κ. Molinari σημειῶν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐν τῇ ἀγγλικῇ βουλῇ ψηφοφορίας, ἐπιφέρει οὐχ ἧττον ὅτι ἀσφαλῶς δύναται τις νὰ προίδῃ ὅτι ἀντίδρασις θὰ ἐπέλθῃ μετ' οὐ πολὺ εἰς τὸ νῦν ἐπικρατοῦν ῥεῦμα τῶν γνωμῶν, ἐπιβαλλομένη ὑπὸ ἀναγκῶν ἐμπορικῶν καὶ ναυτικῶν, προερχομένων ἐκ τοῦ γινομένου ἀνταγωνισμοῦ.

Ἀπὸ τῆς κατισχύσεως τῆς πολιτικῆς τῆς ἐλευθέρας συναλλαγῆς ἡ Ἀγγλία κατέστη ἡ μεγάλη ἐμπορικὴ ἀποθήκη τῶν ποικίλων εἰδῶν καὶ πρώτων ὑλῶν· εἰς Λίβερπουλ καὶ Λονδῖνον, κομίζονται ἐκ παντὸς σημείου τοῦ κόσμου τὰ δημητριακά, οἱ βάμβακες, τὰ ἔρια κτλ. ἅτινα κατόπιν ἀποστέλλονται ἐκεῖθεν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἠπειρον. Ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ στιγμὴ — καὶ δὲν εἶνε ἴσως πολὺ μακρὰν ἡ στιγμὴ αὕτη — καθ' ἣν οἱ νησιωτικοὶ λιμένες τοῦ Λίβερπουλ καὶ Λονδίνου δὲν θὰ δύνανται νὰ ἀνταγωνισθῶσιν ἐπιτυχῶς πρὸς ἄλλους ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν τῶν εἰδῶν ἐκείνων εἰς τὴν Εὐρώπην, παρὰ μόνον ἐὰν γείνωσι λιμένες ἠπειρωτικοί, τουτέστιν ἐὰν δύνανται νὰ ἀποστέλλωσιν, ἄνευ μεταβιβάσεως εἰς ἄλλα σκάφη, ὡς συμβαίνει εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἄβρης, Ἀμβέρσης καὶ Ῥοττερδάμης, τὰ δημητριακά, τὸν βάμβακα καὶ τὸ ἔριον εἰς τὰ γαλλικά, τὰ γερμανικὰ καὶ τὰ ἑλβετικὰ ἐργοστάσια. Τότε οἱ Ἄγγλοι θὰ ἐννοήσωσι κάλλιον τὴν χρησιμότητα τῆς ὑπογείου σύριγγος ὑπὸ τὸν πορθμὸν τῆς Μάγχης, ἐνῷ οἱ Γάλλοι, Βέλγοι, Ὁλλανδοὶ καὶ Γερμανοὶ δὲν θὰ εὐχαριστηθῶσιν ἴσως καθόλου δι' αὐτήν. Παρὰ τὰς δυσοιώνους προγνώσεις τῶν ναυάρχων καὶ στρατηγῶν τὸ ῥῆγμα θὰ γείνῃ τότε ἀφεύκτως, ἡ σύριγξ θὰ σκαφῇ. Ἡ ἐπιχείρησις εἶνε ζήτημα χρόνου μόνον.

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΡΙΑΡΗ

Ἐκ τῶν πολλῶν ἐπεισοδίων τοῦ πολεμικοῦ βίου τοῦ Κριάρη δύο χαρακτηριστικώτατα τοῦ ἀνδρὸς ἀποσπῶμεν ἐξ ἐκτενοῦς βιογραφίας αὐτοῦ, δημοσιευθείσης ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1866 γραμματέως αὐτοῦ χρηματίσαντος κ. Κ. Ἀργυροπούλου.

Ἐκραγείσης τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1866, πρῶτος ὁ Κριάρης προσέβαλε τοὺς τούρκους ἐπιτυχῶς ἐν Σταυρῷ τῆς Κανδάνου. Κατὰ τὴν μάχην ταύτην συνελήφθη ζῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Θεόδωρος, ὅτε δὲ οἱ ἐντόπιοι Τοῦρκοι διεμέλιζον αὐτὸν καὶ ἐφώνουν ἐκ τῆς ἀπέναντι φάραγγος «Καπετὰν Κωσταντῆ, ἔλα νὰ πάρῃς κρέας», αὐτὸς ἀταράχως ἀπήντα «Ψήστε τον καὶ φάτε τον, βρωμόσκυλα».

Ἄλλοτε πάλιν ἐν καιρῷ μάχης ἐν Μελιδωνίῳ τοῦ Ἀποκορώνου ἀγγελιαν αὐτῷ ὅτι ἐπληγώθη καιρίως ἐκεῖ που πλησίον μαχόμενος ὁ υἱός του· ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπήντησε μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀταραξίας: «ἂς ὑπάγῃ εἰς ἰατρόν», καὶ ἐξηκολούθησε μέχρι τέλους πολεμῶν.

Θαυμαστὰ ἀληθῶς μαρτύρια τῆς καρτερόψυχίας καὶ τοῦ ἀτέγκτου φρονήματος τοῦ ἀνδρὸς, παρορῶντος καὶ αὐτὰ τὰ τιμαλφέστατα χάριν τῆς πατρίδος.